

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyně Mgr. Monikou Chaloupkovou ve věci **žalobce: I.M.**, bytem K. 522, K., proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o **žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2012, č. j. „X“/46091-KRM,**

t a k t o :

- I.** Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 9. 2012, č. j. „X“/46091-KRM, **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení a žalované **s e** toto právo **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 7. 9. 2012, č. j. „X“/46091-KRM, žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 11. 7. 2012, č. j. „X“, kterým byl žalobci s účinností od 14. 8. 2012 podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), odňat invalidní důchod, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Orlicí (dále jen „OSSZ“) ze dne 26.

6. 2012 činí pokles pracovní schopnosti žalobce z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze 30%.

Žalobce podal proti rozhodnutí žalované včasnou žalobu, kterou se domáhal jeho zrušení, vrácení věci žalované k dalšímu řízení a vydání nového rozhodnutí s odůvodněním, že nesouhlasí se závěrem žalované o pouze lehkém, funkčním postižení s minimálními obtížemi. Při vykonávání práce na plný úvazek, s plným zatížením se jeho zdravotní stav zhoršuje, práci zvládá s obtížemi, bolesti zad se zhoršují, jsou pronikavější a promítají se do kolen a kyčlí.

Žalovaná využila svého práva k žalobě se nevyjadřovat.

Soud byl povinen v souladu s § 75 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumat napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž musel vycházet ze stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. ze stavu k datu 7. 9. 2012, kdy bylo napadené rozhodnutí žalované č. j. „X“/46091-KRM vydáno. Soud se přitom soustředil na skutečnost, zda závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce o 30% je správný a vychází z náležitě posouzeného zdravotního stavu žalobce.

O žalobě bylo rozhodnuto při jednání dne 27. 11. 2013, v přítomnosti žalované, když žalobce, ač řádně předvolán, se k jednání nedostavil a o jeho odročení nepožádal.

Ze správního spisu žalované, lékařské dokumentace OSSZ, soud zjistil následující: Žalobce byl uznán částečně invalidním při zjišťovací prohlídce dne 22. 5. 2006, a to ke dni 18. 11. 2005, pro chronický bolestivý syndrom bederní páteře. Při následných kontrolních prohlídkách dne 20. 6. 2007 a dne 26. 5. 2009 mu byla částečná invalidita pro stejnou příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ponechána.

Další kontrolní prohlídka proběhla dne 26. 6. 2012, tedy po nabytí účinnosti nové právní úpravy týkající se invalidních důchodů, resp. posuzování invalidity. Z posudku o invaliditě a ze záznamu o jednání, obě ze dne 26. 6. 2012, č. j. LPS/2012/1931-UO-CSSZ, vyplývá, že posudkový lékař MUDr. Ivan Mervart považoval za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, shodně jako při předešlých lékařských prohlídkách, chronický bolestivý syndrom bederní páteře. Uvedené postižení ovšem vyhodnotil jako jednoetážové, relativně stacionární, pouze s občasnými projevy kořenového dráždění, bez poškození nervu, se zařazením podle kapitoly XIII. (Postižení svalové a kosterní soustavy) oddílu E (Dorzopatie a spondylopatie) položky 1b (Bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének; s lehkým funkčním postižením, postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi) přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“). Procentuální míra poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení je vyhláškou stanovena v rozmezí od 10% do 20%, přičemž posudkový lékař ji vzhledem ke stupni poruchy a částečné pracovní adaptaci žalobce stanovil

na horní hranici daného rozmezí, tj. na 20%, a tuto ještě vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu žalobce (artróza pravého kyčelního kloubu-) postupem podle § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky zvýšil o 10% na konečných 30%. Posouzení poté vyústilo v závěr, že žalobce již není invalidní, neboť jeho zdravotní stav neodpovídá ani I. stupni invalidity.

Rozhodnutí ČSSZ ze dne 11. 7. 2012, č. j. 611 123 0224, bylo na základě včasných námitek žalobce přezkoumáno v námitkovém řízení. Lékařem lékařské posudkové služby ČSSZ, MUDr. Františkem Stokláskou, byl dne 5. 9. 2012 vypracován posudek o invaliditě žalobce, v němž uvedený lékař vyslovil souhlas s posudkovým závěrem OSSZ, tento označil za správný, vycházející ze správného použití posudkových kritérií. Rozhodující zdravotní postižení je stabilizované, jsou prokázány degenerativní změny, bolestivost, omezení hybnosti a občasné kořenové dráždění, nicméně není prokázáno závažnější neurologické postižení (trvalé a závažné kořenové dráždění, svalové atrofie, postižení míchy, atp.), nejedná se tedy o středně závažné funkční postižení. Pokud se týká v minulosti přiznané invalidity, tato byla přiznána při zhoršení postižení a kořenovém dráždění, tento stav ovšem již pominul, došlo ke stabilizaci zdravotního stavu žalobce.

Žalobce v žalobě namítal, že jeho zdravotní stav byl posouzen chybně, rozhodující příčina jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není pouze lehkým postižením, celkově je jeho onemocnění závažnější. Spornou tedy byla jediná otázka, a to posouzení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce a z něj plynoucí procentní míry poklesu jeho pracovní schopnosti, k čemuž je příslušná na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“), Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“). Soud proto zadal vypracování posudku zdravotního stavu žalobce PK MPSV ČR, pracovišti v Hradci Králové, a následně též pracovišti v Brně. Při jednání dne 27. 11. 2013 pak provedl získanými posudky důkaz.

Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, ze dne 1. 2. 2013 vyplývá, že komise považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce páteřní bolestivý syndrom na podkladě degenerativních změn s občasnými projevy kořenového dráždění, s lehkým porušením statiky a dynamiky páteře, se zařazením dle kapitoly XIII oddílu E položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Pokles míry pracovní schopnosti žalobce komise stanovila pro charakter a průběh základního onemocnění u žalobce pracujícího v dělnických profesích na horní hranici vyhláškového rozmezí, tj. na 20%, a tento postupem dle § 3 odst. 1 vyhlášky zvýšila pro další postižení zdravotního stavu (degenerativní změny pravého kyčelního kloubu a kolenních kloubů, obezita, depresivní stav v roce 2006 a chronická choroba bronchopulmonální) o dalších 10%, na konečných 30%. K rozhodující příčině nepříznivého zdravotního stavu žalobce se komise vyjádřila tak, že dominují občasné projevy dráždění, bolesti se objevují v souvislosti se zvýšenou zátěží, funkční postižení bederního úseku je lehké, rovněž tak poruchy dynamiky a statiky, nejsou doloženy známky poškození nervu. Komise rovněž zaujala stanovisko k dřívějším lékařským prohlídkám provedeným posudkovými lékaři OSSZ, kdy označila hodnocení zdravotního stavu žalobce za posudkový omyl, neboť ve skutečnosti nebyl jeho zdravotní stav tak závažný, jak byl OSSZ hodnocen. Se závěry kontrolní prohlídky provedené posudkovým lékařem OSSZ dne 26. 6. 2012 a rovněž s posouzením provedeným posudkovým lékařem ČSSZ v rámci námitkového řízení vyjádřila komise souhlas s tím, že její posudek je shodný.

V komisi byl přítomen lékař z oboru ortopedie, MUDr. Vladimír Medek, komise vycházela ze spisové dokumentace OSSZ, včetně nálezů doložených v námitkovém řízení, soudního spisu a zdravotní dokumentace ošetřující praktické lékařky, MUDr. Rýcové, a dále pak z vlastního přešetření žalobce provedeného při jednání komise.

Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště Brno, ze dne 12. 8. 2013 se podává, že Komise za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce považovala dlouhodobé bolestivé onemocnění páteře, kdy toto bylo k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované stabilizováno na úrovni chronických subjektivních potíží, závislých na zátěži, a objektivního nálezu dokládajícího lehkou poruchu dynamiky páteře. Jednalo se tedy o onemocnění s lehkým funkčním postižením, s občasnými projevy kořenového dráždění, s lehkým opakujícím se neurologickým nálezem. Naopak, nejednalo se o středně těžké funkční postižení, se závažnými poruchami dynamiky a statiky páteře, s funkčně významným neurologickým nálezem. Rozhodující zdravotní postižení komise zařadila dle kapitoly XIII oddílu E položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a procentní míru poklesu pracovní schopnosti určila na horní hranici 20% pro předchozí vykonávané výdělečné činnosti a tuto dále navýšila o dalších 10% na konečných 30% pro ostatní zdravotní postižení, která určila shodně s PK MPSV, pracovištěm Hradec Králové. Shodně též uzavřela, že přiznání částečné invalidity a následující dvě kontrolní lékařské prohlídky byly založeny na posouzení zdravotního stavu žalobce jako více závažného než odpovídalo skutečnosti.

Komise při posouzení zdravotního stavu žalobce vycházela z dokumentace založené v soudním spise a ve spise OSSZ a dále ze zdravotní dokumentace ošetřující praktické lékařky žalobce, MUDr. Rýcové. Vlastní přešetření žalobce při jednání neprovedla, neboť žalobce se k jednání nedostavil.

Uvedenými posudky má soud za prokázané, že rozhodujícím postižením žalobce působícím jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jsou chronické bolesti bederní páteře se zařazením dle kapitoly XIII oddílu E položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a tomu odpovídajícím poklesem míry pracovní schopnosti 20%. Dále má soud za prokázáno, že u žalobce jsou dány okolnosti, které odůvodňují zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti postupem podle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. o 10%, na konečných 30% pro doprovodná onemocnění žalobce. PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové a pracoviště Praha, se v posudcích shodly jak v určení rozhodujícího zdravotního postižení, tak v hodnocení jeho závažnosti, určení tomu odpovídající procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce a konečně i v nutnosti navýšení takto určené míry o maximálních 10%, tedy dospěly ke stejnému závěru, že žalobce již nebyl ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Obě komise označily za důvod zániku dříve přiznané invalidity dlouhodobou stabilizaci zdravotního stavu žalobce, přičemž hodnocení tohoto zdravotního stavu při zjišťovací a následných dvou kontrolních prohlídkách v minulosti označily za posudkový omyl. Obě pracoviště se ztotožnila v tom, že rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce neodpovídá ani nejnižšímu stupni invalidity. Pracoviště v Hradci Králové kromě lékařských nálezů vycházelo i z vlastního přešetření žalobce v rámci jednání PK MPSV ČR jejím odborným lékařem, přičemž ani toto přešetření nepřineslo taková zjištění, která by ovlivnila závěry ohledně závažnosti zdravotního stavu žalobce a z něho plynoucího poklesu jeho pracovní schopnosti. Oba posudky jsou dosti podrobné, srozumitelné, přesvědčivé, vycházející z řady nálezů odborných lékařů majících žalobce v péči, v případě pracoviště v Hradci Králové i z vlastního přešetření žalobce, jejich závěry jsou logickým

vyústěním předcházejícího obsahu. Soud nemá o těchto posudcích pochybnosti, neshledal důvod k případným dalším posudkům.

Soud tedy uzavírá, že na základě posudků PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové a pracoviště Brno, dospěl k závěru shodnému se závěrem ČSSZ v napadeném rozhodnutí, tedy že k datu vydání tohoto rozhodnutí se u žalobce nejednalo o invaliditu, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30%, když rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byly chronické bolesti bederní páteře, s občasným kořenovým drážděním, které lze hodnotit jako lehké, nikoliv středně těžké funkční postižení, bez závažnějších neurologických poruch.

Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Takovýto pokles nebyl u žalobce zjištěn, k datu vydání napadeného rozhodnutí neodpovídal jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žádnému stupni invalidity.

Jak již shora uvedeno, v řízení bylo prokázáno, že nárok na invalidní důchod žalobce zanikl, tedy rozhodnutí o odejmutí invalidního důchodu je správné a v souladu se zákonem, námitky proti němu žalovaná oprávněně zamítla a soud tedy musel žalobu jako nedůvodnou rovněž zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, 2 s. ř. s., když žalované jako orgánu ve věcech důchodového pojištění právo na náhradu nákladů nenáleží a neúspěšný žalobce právo na náhradu nemá.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 27. listopadu 2013

Mgr. Monika Chaloupková v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová